

NOVADNIEKS

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

Nr. 98 (6257)

14.11.1991

Mazumtirdzniecības cena 20 kapeikas

**18.novembris — Latvijas Republikas
proklamēšanas diena**

LAIKS NOPIETNS UN ATBILDĪGS

*Bibliotēku plauktos klusi guļ gotu burtiem
iespiestie nodzeltējušu laikrakstu komplekti, izdoti
gadsimta sākumā, un stāsta par notikumiem, kas
risinājušies pirms viena cilvēka mūža. Dažas no šīm
avīzēm ir plānākas un iespiestas uz slīktāka papīra
— tie ir kara laika izdevumi. Mēs atveram sen
nešķirstītas lappuses, un ap mums it kā sāk skanēt
tālas balsis. Ir 1918.gada novembris...*

17.novembrī Rīgas Latviešu amatnieku biedrības telpās sākas slepena sanāksme, kurā piedalās latviešu politisko partiju pārstāvji. Tas ir svētdienas vakars, un sanāksmes dalībnieki runā par pirmdien paredzēto neatkarīgās valsts proklamēšanu. Skan balsis, ka proklamēšanas aktam jānotiek Rīgas pilī — senajā vācu bīskapu un krievu ģenerālgubernatoru mitekļi. Neviens neapšaubā, ka svinīgais akts šajā celtņā paustu latviešu tautas uzvaru pār gadsimtu apspiedošiem, taču — pilī nav pietiekoši lielu telpu. Un sanāksmes dalībnieki vienojas par valsts proklamēšanas akta norisi 2.Rīgas pilsētas teātrī, kuru tolaik sauca arī par latvju operu (vēlāko Nacionālo teātri).

Savās izjūtas ar lasītājiem par šī vēsturiskā brīža norisēm avīzes „Jaunākās Ziņas” 19.novembrī numurā dalījās korespondents Arturs Bērziņš: „Latvijas valsts pasludināšana notika vienkārši, sirsnīgi, bez lieliem žēstiem. Tā bija tāda pati kā mūsu tautas daba: neaizrautīga, klusa, vienkārša. Te arī latvieši parādījās kā darba tauta.

Jau ap pulksten trijiem ieejas kartes dabūjuši partiju darbinieki un biedri ar dziļu nopietnību seja bariem vien devās uz Latvijas operas namu. Pie durvīm stāv nostādīti goda sargi. Teātra foajē pilns jauzu. Bet nav tur parastās čalošanas un smieklu. Gaidas lasāmas katra seja. Drīz tiek atslēgtas teātra ieejas durvis un klusi telpas sāk pildīties. Skatuve tērpta zāļumos un puķēs. Skraida vēl skatuves strādnieki, kas pabeidz dekorēšanu. Skatuve vēl tiek slaucīta. Un tas viss man atgādina sestdienas vakaru lauku sētā. Sestdienas vakarā tiek posts un slaucīts. Mūsu tautai arī pienācis sestdienas vakars. Rit ir svētdiena, rit sākas jauna dzīve. Vairāk kā 700 gadus garā, tumsas pilnā klausu nedēļa paliek tālu aiz muguras.

Mākslinieki zāles dekorēšanu vadīdami (līdz pulksten 1 vēl teātrī bija mēģinājums), (R.Vāgnera operai „Skrejošais holandiešis” — E.P.), parādās gan šur, gan tur. Drīz vien no augstā balkona pie skatuves ritinājas Latvijas sarkanbaltais karogs. Parādās tas arī otrā pusē un arī pār visu skatuvi tiek viņš izplests. Galdū aplāj ar sarkanu drēbi. Viss ir kārtībā. Var nākt tie, kas atnes mums Latvijas Republiku. Un drīz atskan kā apsveikums jūsmīgi aplausi. Parādās Tautas Padome. Pašā priekšgalā iet Ministru Prezidents Kārlis Ulmanis, tam seko viņa partijas biedri, tad pēc kārtas nāk citu partiju priekšstāvji, kuri uz skatuves ieņem vietas. Pa labi nosēstas Zemnieku savienība, centru ieņem radikāldemokrāti, nacionāldemokrāti, republikāņi, demokrāti un neatkarīgie, bet kreiso spārnu — sociāldemokrāti un sociālvēstulnieki.

Gaidīšana beigušies. Pieceļas Zemgals. Viņa balsi ir uzbudinājums. Viņš pirmais runā lielā vēsturiskā brīdī. Latvju zemnieku spēks ir runātājā pašā un viņa vārdos. Tie ir vienkārši un īsi. Vairāk par daudz īsi. Bet tie atstāj iespaidu, īpaši sēdi slēdzo.

Arī citi runātāji netiecas pēc daudziem vārdiem. Visas runās vienkāršas, sirsnīgas, aprautas. Laiks par daudz nopietns un atbildīgs, lai apreibinātos ar skaļām frāzēm. Vārdu vietā jānāk darbam. Latvija pastāvēs tikai ar darbu, bet ne ar vārdiem, to liķās, apzinājās visi klātesošie. Pienākums un darbs no valdības un tautas — tas tika uzsvērts.

Klātesošos bija liela sajūsmā. Daudzi raudāja. Pasludinot Latviju par patstāvīgu valsti, kājās piecēlās Latvijas Tautas Padome, tāpat arī pirms sapulces slēgšanas, kad priekšsēdētājs uzaicināja uz kopēju darbu. Visi viņa runā noklausījās, kājās stāvēdami. Svinīgs un neaizmirstams brīdis!

Un kad atkal atdarinājās durvis, lai palaistu brīvās Latvijas pilsoņus, tad priekšā viens otram uzsmaidīja, un veci vīri bija palikuši atkal jauni. Sasveicinājās ar nepazīstamiem, sirsnīgi vēlēja laimes un nebija nevienas sejas, uz kuras nerotātos smaidi. Kaut arī mūsu Latvija pēc tumšās nakts un ciešanām atplauktu tādā dzīvošā un laimīgā smaidā!

Par Latvijas operas namu brīvi plivinājās sarkanbaltais Latvijas karogs. Tas drīz plivināsies pa visu Latvijas zemi!”

Laime un cerības mijās ar rūpēm un bažām. Saņēmusi vēsti par neatkarīgās Latvijas pasludināšanu, Jelgavā iznākošā avīze „Dzimtenes Ziņas” rakstīja:

„Mums jāsaņem gaīši un skaidri: mēs sākam no nekā. Mums nav gatavu valstij nepieciešamo miljonu un atkal miljonu, mums nav karaspēka, mums nav rūpniecības, mūsu zeme ir novārdzināta, izsūkta un noplicināta, cik vien kara posts to ir varējis un paspējis. Mūsu lopu un labības krājumi iztukšoti. Mūsu Kurzemes bagātie meži atgādina plikgalvju paurus. Kur kara dievs saviem dzelzs pakaviem gājis pāri, tur zāle neaug. Un tomēr tas viss mūs nevar atbaidīt no lielā latviešu tautas uzdevuma: radīt Latvijas valsti, jo mums ir ticība par to!”

Rīgas avīze „Baltijas Vēstnesis” ziņu par neatkarības pasludināšanu nobeidza ar vārdiem: „Un nu ej saules ceļu un dzīvo saules mūžu, jaunā Latvija. Nopem cepuri brīvais pilsoni un saplūsti vienā lūgšanā visa tauta: „Dievs, svētī Latviju!”

Nobeigums 4.lpp.

ZIŅAS

Rušonas un Aglonas pašvaldības kopā ar Preiļu „Lauktehniku” izveidojušas zivju nozvejas brigādi, tāpēc Preiļu, Aglonas un citos veikalos tagad var nopirkt svaigas ezera zivis. Iespējams, ka tuvākajā laikā pašvaldības izveidos arī zivju pārstrādes cehu vai nelielu kūpinātavu. Tad rajona iedzīvotāji varēs nopirkt dažādas zivju delikateses.

Rušonas pagasta pašvaldība noslēgusi līgumu ar republikas ražošanas komerciālo firmu, kura veiks piecu ezeru — Lielā un Mazā Solkas, Feimaņu, Katergrades un Eikša — izpēti, lai perspektīvā varētu uzsākt to reālāku apsaimniekošanu. Ar vietējiem iedzīvotājiem un uzņēmumiem, kuri vēlas izmantot pagasta teritorijā esošos ezerus, vietēja pašvaldība slēgs attiecīgus līgumus.

Vakar notika rajona Tautas deputātu padomes kārtējā sesija. Pēc skaita tā bija jau vienpadsmitā. Atskatoties nesenā pagātnē, jākonstatē, ka iepriekšējā sasaukuma deputātiem darba bijis krietni mazāk, jo piecu gadu laikā notikušas 6 sesijas.

Kāds būs Līvānu tehnisko sporta veidu kluba turpmākais liktenis, nav zināms. Tā „Novadnieku” informēja kluba priekšnieks Staņislavs Ivsiņš. Līdz šim klubs organizēja autovadītāju kursu individuālā transporta īpašniekiem, darbojās neliela šautuve. Tagad te ir tikai viena autovadītāju kursu grupa, ir grūtības ar tehnisko nodrošinājumu, sakarā ar straujā inflāciju nāksies paaugstināt maksu par šautuves pakalpojumiem. Ja Līvānu klubu likvidēs, kā esot paredzēts republikā, tad cilvēkiem, kuri vēlas iegūt autovadītāja tiesības, radīsies lielas neērtības, jo tuvākā apmācību vieta būs Daugavpili.

Par Polijas jaunatnes šī gada čempionu motosporta kļuvis jaunaglonietis Kaspars Ancvers. Viņš noslēdzis līgumu ar Polijas sporta klubu „Jastreb” un visu šo gadu brauc kā šīs valsts jauniešu izlases komandas dalībnieks. Tātad Kaspars ir pirmais mūsu rajona sportists, kurš noslēdzis līgumu ar ārzemju sporta klubu.

Aglonā turpinās ar Garīgās mūzikas festivālu aizsāktais darbs. Reizi mēnesī dekāna Andra Aglonieša un rajona virsdiriģenta Edvina Dzijuma aicināti šeit pulcēties Latgales ērgelnieki. Uz nodarbībām brauc arī pazīstamā diriģente Terēze Broka.

Rudens nogale ir laiks, kad cilvēki visos Latvijas novados dodas uz kapu kalniņiem pie saviem aizsaulē aizgājušajiem tuviniekiem un draugiem, ar gaismu dvēselēs un svecēs. Pēdējos gados gandrīz visur mirušo piemiņas dienas notiek ar mācītāju līdzdalību, kā tas agrāk vienmēr bija pieņemts. Garīdznieki dod cilvēkiem mierinājumu, ka viņu mīļie turpina dzīvot, ja mēs esam stipri savā ticībā.

Kādreiz ierastās vispasaules jaunatnes un padomju milicijas dienas vietā rajona kultūras nams svinēja Mārtiņus. Un kā tas pēdējiem raksturīgs, netrūka nedz jautru izdarību, nedz izsoles. Ja par paaugstināta pieprasījuma precēm jeb deficītu mēs šodien uzskatām kastrolju komplektu, parastās somas, gludēkli un mikseri, tad — sarīkojuma dalībniekiem bija veicies.

Piemīņas brīdī. Svētbrīdī.

Tā iegājies, ka Preiļos 11.novembra vakarā tiekamies baznīcas dārzā. Te pie pieminekļa Mātei Latgalei tiek iedegtas sveces mūsu kritušo varoņu piemiņai. Un kur gan citur mēs viņus vēl pieminētu, jo tie taču bija arī viņas — Latgales — dēli, kas devās savas valsts brīvības cīņās, karos, leģionos un armijās. Jā, arī mežā, par mežbrāļiem un bandītiem saukti, viņi mira ar Latvijas un brīvības vārdu. Tie — nezināmie varoņi. Citus zinām un atceramies. Taču Lāčplēša dienā domājam par visiem, jo Latvijā atkal esam sagaidījuši laiku, kad ne paslepen, bet, visai tautai pieminot, varam lūgt par kritušo cīnītāju dvēseles mieru, lai kur arī atrastos viņu mirstīgās atliekas.

Par savas tautas karavīriem sanākušos ļaudis lūgties aicināja dekāns Jāzeps Gugāns. Dziedāja draudzes koris. Skanēja ērģeles. Kā allaž 11.novembrī, kad baznīca vēra durvis visiem, kas vēlas lūgties, pieminēt un pateikties.

Silvija Jokste

Rajona TDP prezidijā

11.novembrī — īsi pirms rajona TDP sesijas — prezidija sēdē apsprieda galvenokārt sesijā skatāmos jautājumus. Revīzijas komisijas, sadzīves pakalpojumu un tirdzniecības komisijas vadītāji informēja par pārbaužu un atskaišu tapšanas gaitu. Attiecīgo komisiju pārstāvji ziņoja par budžeta izmaiņu un celtniecības objektu saraksta veidošanu. Tika apspriesti to objektu saraksti, ko Preiļu un Līvānu pašvaldības gatavas pārņemt no rajona pakļautības savā pārziņā. Sēdē piedalījās Līvānu pilsētas valdes priekšsēdētājs A.Jeļisejevs un rajona sadzīves pakalpojumu kombināta direktors V.Veļeckis. Tika apspriesti jautājumi par to, ka SPK administrācija un darba kolektīvs vēlas sākt kombināta privatizāciju. Prezidijam pret to nebija iebildumu. Tiesa, sesijā runa būs tikai par SPK nodošanu abu pilsētu pašvaldībām, kuras turpmāk arī risinās privatizācijas jautājumus.

Vairākos jautājumos — par rajona lauksaimniecības uzņēmumu privatizācijas komisijas un vietvārdu komisijas izveidi, par atkritumu izgāztuvi, par gāzes vada iekļaušanu 1992.gada celtniecības plānā u.c. — galīgo lēmumu pieņems sesijā. Atbilstoši republikas Ministru Padomes lēmumam par amatu un profesiju kvalifikācijas kategoriju noteikšanu, tai skaitā — pašvaldību darbiniekiem, prezidijā apstiprināšanai se-

sijā ieteica RIK priekšsēdētājam noteikt 16.kategoriju (iespējamie varianti — no 15. līdz 17.kategorijai).

Izrādījās, ka iepriekšējā prezidija sēdē par migrācijas likuma pārkāpšanu nepatiesi apvainotas SCO un „Lauktehnikas” organizācijas, jo izpildkomitejas atļauja viesstrādnieku uzaicināšanai tam ir bijusi. Šai pašā sakarā par Līvānu PMK izlems rajona izpildkomitejas sēdē. Tāpat — iepriekšējā prezidija sēdē Jēkabpils autobusu parkam tika atļauts piemērot mūsu rajona maršrutos tarifu 6 kapeikas par kilometru. No 13.novembra šis tarifs jau ir 8 kapeikas par kilometru. Bet tā kā rajona iedzīvotājus satrauc vēsts, ka apkārtējos rajonos tarifa likmes nav mainījušās (iespējams, ka to starpību sedz no rajonu budžeta), rūpniecības, transporta un sakaru komisijai uzdots šo faktu noskaidrot un sagatavot savus priekšlikumus elastīgai tarifu maiņai, jo sevišķi ņemot vērā, ka republikas Ministru Padome noteikusi brīvās cenas benzīnam un dīzeļdegvielai.

Prezidijs atļāva rajona izpildkomitejai par komercenām no rajona budžeta līdzekļiem vai uz kredīta iepirkt rajona vajadzībām naftas produktus — benzīnu un mazutu.

Prezidijs izskatīja arī vairāku pilsoņu individuālos iesniegumus.

S.Jokste

Medniekiem benzīna pietiek

Nepietiek benzīna reisa autobusiem, teju teju apdzisis kurtuves katlu mājās un pilsētu iedzīvotāji paliks bez siltuma. Rajona izpildkomitejas priekšsēdētājs Ilgonis Sņikers pa radio brīdināja: jābūt gataviem dzīvot un strādāt ārkārtējos apstākļos...

Ko nozīmē „nekursē autobusi”, izjutuši daudzi. Jau piektdien un sestdien vecmāmuļas no pilsētu un lauku veikaliem savu maizītes nastu nesa uz pleciem. Nesa pacietīgi, jo apzinās, ka mūsu neatkarīgajai valstij sākušies grūti laiki.

Taču arī šajā ekonomiski smagajā situācijā ir cilvēki, kuri nezaudē apsvēdību. Ar to es domāju medību vīrus. Izrādās, aizvadītajās brīvdienās medību organizēšanai pietika gan transporta, gan benzīna, gan citas degvielas. Piemēram, svētdien agrā rīta stundā pa Gailišu un Rušonas pusēs kalniem rūca gan traktori, gan smagās automašīnas un veda līdz zobiem bruņotus vīrus. Viss saprotams — medību sezona...

Labi — ja tikai līdz medību vietai vīri tiktu vesti. Bet tagad jau nav tie laiki, kad mednieki kājām vien izstaigāja mežus. Un tāpēc gar purvu, gar mežu baidoties brauca vīri, rēca tehnikā, rēja suņi. Un tā līdz pašai tumsai. Paldies Dievam, daudzi tūrumi vēl nav aparti: spēkratus bija vieglāk stūrēt gar mežmalām. Vairāk, laukus nemaz arī neapars, neesot tak degvielas...

Dienzēl tā aizvadītajās brīvdienās, kā redakciju informēja lasītāji, bijis arī citos pagastos. Un tāpēc pilnīgi pamatota ir viņu neizpratne: kā lai nu tagad tic amatvīriem, ka mums draud benzīna, kurināmā un vēl nezin kāda tur krīze?

V.Alnis

PREIĻU SIERA RŪPNĪCAI — DEVINPADSMIT

Izejvielu sagādes apjomi samazinās, cenas pieaug un šajos apstākļos siera rūpnīcai visai grūti savilkt galus. Taču te cenšas rast iespējas iegūt vajadzīgos materiālus aiz apkalpes zonas robežām un tādējādi izpildīt ražošanas uzdevumus. Savā deviņpadsmitajā jubilejas gadā uzņēmums saražojis 2294 tonnas sviesta (10 mēnešos) — par 344 tonnām vairāk, nekā bija plānots,

3378 tonnas siera — par 148 tonnām vairāk un 611 tonnas piena cukura — par 66 tonnām vairāk. Peļņa ir 3 miljoni 621 tūkstoši rubļu.

Peļņa palīgsaimniecībā — 21,4 tūkstoši rubļu, no dārzenu realizācijas ieņemti 55 tūkstoši rubļu, no ziedu — 59 tūkstoši.

Ja atskatās uz dažiem iepriekšējiem gadiem, var redzēt, ka rūpnīcas jaudas netiek pienācīgi

izmantotas. Teiksim, šogad desmit mēnešiem bija plānots ražot tikai 1950 tonnas sviesta. 3230 tonnas siera un 545 tonnas piena cukura. Uz priekšdienām perspektīva vēl drūmāka, jo rajona lielsaimniecības, galvenās piegādātājas, nezina, cik zemes tām paliks nākamgad un cik govju varēs turēt, bet zemnieku saimniecības vēl nav tik spēcīgas, lai varētu apgādāt pieprasījumu.

LABĀKIE DARBA DARĪTĀJI

SVIESTA CEHS — Ilze Vilcāne, Irēna Jokste, Janīna Vulāne.

SIERA CEHS — Nadežda Jekimova, Regīna Piļščikova, Bronislava Šņepste, Velta Oņegina, Lidija Mainule.

KONTROLES MĒRINSTRUMENTI UN AUTOMĀTIKA — Jānis Jaudzems.

PIENA CUKURA CEHS — Regīna Gribuška.

PALĪGSAIMNIECĪBA — Māra Zukule.

ŠOFERI — Antons Kukors, Romualds Catlakšs, Jāzeps Ondzulis, Juris Zaikovskis, Pēteris Trubiņš, Jānis Kivlenieks.

LABORATORĪJA — Viktorija Skutele, Biruta Urča.

SANITĀRAIS DIENESTS — Veneranda Jelinska, Valentīna No-

vicāne, Klaudija Isajeva.

MEHĀNIKI UN ATSLĒDZNIEKI — Bronislavs Dzenis, Jānis Vilcāns.

ELEKTROCEHS — Pēteris Ivbulis.

KATLU MĀJA — Nikolajs Loginovs, Vladimirs Loginovs.

ATTĪRĪŠANAS IEKĀRTAS — Gaļina Strode.

INŽENIERTEHNISKIE DARBINIEKI — Olga Pastāre, Zoja Gulbinska.

PIENA SAVĀCĒJI — Bronislava Sparāne, Leontīna Jasinska, Tekla Stare, Alvine Garkalne, Valentīna Sondore.

CELTNIEKI — Valērijs Mitrofanovs, Jevdokija Petrova.

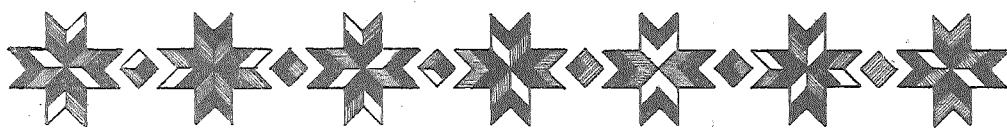
MAZUTA BĀZE — Bronislava Šuke.

ATTEĻOS: 1 — uzņēmuma direktors Viktors Solovjovs, 2 — sviesta kūlēja Ilze Vilcāne, 3 — automašīnas vadītājs Antons Kukors, 4 — realizācijas nodaļas priekšiece Zoja Gulbinska, 5 — virtuves strādāniece Veneranda Jelinska, 6 — piena cukura ceha strādāniece Regīna Gribuška (pa kreisi) un šī ceha meistare Terēze Nevedomska, 7 — atslēdznieki Bronislavs Dzenis un Jānis Vilcāns, dārzniece Māra Zukule un atslēdznieks Jānis Jaudzems, 8 — laborantes Viktorija Skutele (pa kreisi) un Biruta Urča.

LAPPUSI SAGATAVOJĀ: SIERA RŪPNĪCAS ARODKOMITEJAS PRIEKŠĒDĒTĀJA ANITA MUZIKANTE, ANTONA RĀNCĀNA FOTO.

Divas vēstules par vienu tematu

JŪS ESAT PARĀDĀ, KUNGI!

Aizritējuši vairāk nekā pieci gadi kopš tās aprīļa dienas 1986.gadā, kad visu planētu satricināja avārija Černobiļas atomelektrostacijā. Tās trauksmainā atbalss sasniedza arī mūsu mazos Līvānus. Vienus, kurus tagad sauc par avārijas likvidētājiem, uz Černobiļu aizsūtīja piespiedu kārtā, jo tā sauktais kara komisariātu mehānisms iesaukšanai uz „mācībām” toreiz darbojās nevainojami. Citi uz Černobiļu devās brīvprātīgi, noticot gan Vissavienības, gan republikas valdību dāsnajiem solījumiem.

Izrādās — cilvēkam, ja ne pilnīgi laimei, tad vismaz garīgam komfortam nemaz tik daudz nevajag: dzīvokli, telefonu, automašīnu uz atvieglotiem noteikumiem (citiem vārdiem — bez rindas). To, ka darbs Slavutičā ir bīstams veselībai un dzīvībai, celtnieki uzzināja vēlāk, kad tur bija nostrādājuši gadu, pusotru vai vairāk — kā nu kurš. Tāpēc šiem cilvēkiem vēl vairāk sāp, ka no solītajiem labumiem faktiski saņemts nav nekas. Protams, gadījās, ka šo to izdevās „izraut” — gan ar toreiz visvarenās LKP rajona komitejas, gan rajona izpildkomitejas, gan rajona avīzes redakcijas palīdzību.

Labi — tas, kā saka, jau pieder pagātnē. Un tomēr... Lūk, divas pavisam nesen rakstītas vēstules.

„Savā laikā, tas bija 1987.gada vasarā, Līvānu EMBK administrācija aicināja strādniekus braukt būvēt pilsētu Černobiļas AES enerģētiķiem. Solīja, atsaucoties uz PSRS Ministru Padomes lēmumu, visādus labumus, arī automašīnu. Slavutičā nostrādāju 17 mēnešus — līdz 1988.gada novembrim. Bet līdz šim viss solītais tā arī palicis tikai solījums. No 30 vieglajiem automobiļiem trests saņēma tikai 16. Iznāca tā, ka automašīnu griebtāju sarakstā manis nebija, lai gan iesniegumu biju uzrakstījis.

Vairākas reizes esmu griezies pie tresta administrācijas, un katru reizi saņēmu citādu atbildi. Piemēram, iecirkņa priekšnieks A. Novokšanovs apgalvoja, ka tie, kas strādāja Slavutičā, automašīnas vairāk nesapņems, jo bijušās PSRS Ministru Padomes lēmumi neatkarīgajai Latvijas Republikai vairs nav saistoši. Savukārt tresta pārvaldnieks V. Veide paskaidroja: no 14 nesapņemtajām automašīnām 5 atdotas projektēšanas institūtam, tikpat — betona rūpnīcai, četras — tieši apvienībai „Laukceltnieks”. Lai gan objektā Slavutičā neesam redzējuši ne institūta, ne rūpnīcas, ne apvienības cilvēkus. Ja arī kāds no augstajiem ierēdņiem tur parādījās, tad ūri simboliski.

Pēc izziņām, kas ir manā rīcībā, ar minēto 14 automašīnu sadalīšanu nodarbojās Ābolipa kungs no „Laukceltnieka”, tresta specializētās PMK priekšnieks Ribena kungs un iecirkņa priekšnieks Novokšanova kungs.

Šāda satura vēstuli redakcijai atstājusi specializētās PMK strādnieks Gunārs Vilcāns. To papildina vēl viena vēstule.

„Mans vīrs Viktors Spiridovičs, tāpat kā daudzi citi, piedalījās Slavutičas pilsētas celtniecībā un nostrādāja tur 19 mēnešus. Taču, kad pienāca laiks sadalīt automašīnas, viņu aizmirs. Palīdziet atrast taisnību: kāpēc, piemēram, iecirkņa priekšniekam Novokšanova kungam bija iespēja saņemt pēc skaita jau trešo vieglo automašīnu, brigadierim Mičkeviča kungam — otro. Loti sāp, ka mūsu vīrus, kuri riskēja ar savu veselību, tā aizmirst.”

Šis ir rindas no Tatjanas Spiridovičas vēstules. Man stāstīja, ka šāda satura vēstules bez šaubīšanās parakstītu vēl daudzi.

Kā to visu komentē tresta pārvaldnieks V. Veide?

— Vispirms gribu pateikt, ka darbu galvenais uzņēmējs Slavutičā bija apvienība „Laukceltnieks”, bet mēs — tikai līdzuzņēmēji. Trīsdesmit apsolītās automašīnas jau kopš paša gada sākuma bija paredzētas apvienībai kopumā. Tādējādi trests, kurš dabūja 16 automašīnas, nebūt nav aizmirsts. Strādājošos atbalstījam vēl vienā apsektā, proti — mašīnas iedalījām, pārskaidrojot lēmuma punktu, kurš paredzēja, ka Slavutičā vajadzēja nostrādāt divus gadus, bet tik ilgi tur nebija no mūsējiem gandrīz neviens.

Bez tam sākumā uz mašīnām

bija pieteikušies arī vairāk kā desmit kandidāti. Taču apetīte, kā zināms, rodas ēdot, un pakāpeniski pretendentu pulks kļuva lielāks. Ideāli būtu bijis vispār atteikties no tā dēvētās speciālās sadalīšanas, bet radīt cilvēkiem iespējas pienācīgi nopelnīt, lai viņi varētu automobili iegādāties. Taču toreiz mums likās, ka, nododot sadales lietas darba kolektīviem, tas ir — iecirkņiem, brigādēm, spēsim izvairīties no subjektīvas pieejas.

Kas attiecas uz Novokšanovu un Mičkeviču, tad paši strādnieki nobalsoja „par”. Tajā pašā laikā strādnieki bija pret mašīnas piešķiršanu Spiridovičam, kurš vēlāk aizbrauca uz Armēniju, un arī Vilcānam, jo viņu ģimene par Slavutiču vienu automobili saņēma. Tas tika Gunāra tēvam.

Lai cik tas nebūtu bēdīgi, šodien strādniekiem es nevaru solīt itin neko. Mašīnas „Laukceltnieks” saņēmis visas, un vairāk to nebūs. Lūk, tā. Iznāk vēstulu autori ir vēlu rakstījuši, velti deldējuši dažādu instanču sliekšņus. Baidos, ka arī avīze neko radikālu ienest notikumam atbilstībā nespēs.

Un tomēr gribu aicināt mazliet padomāt. Vai visi, kuri nodarbojās ar mašīnu sadali, šodien, liekot roku uz sirds, var teikt: jā, es esmu pēmis vērā visu, esmu rīkojies godīgi un taisnīgi? Un vēl viens tīri retorisks jautājums: kam atdos priekšroku strādnieku sapulce, kurai jāizvēlas, kam atdot mašīnu — iecirkņa priekšniekam vai savam biedram strādniekam? Es nebūtu negribu sākt kaut kādu izmeklēšanu, lai noskaidrotu: likumīgi vai nelikumīgi saņēmuši automobiļus dažāda ranča vadītāji. Lai tas paliek uz katra sirdsapziņas (ceru, ka šī kategorija vēl nav atmirusi). Bet nedrīkst aizmirst vienu: ja ar jaunu astoto vai deviņo žiguli vai pat Mercedesu pa pilsētu braukā strādnieks, tas nekrit acīs, bet ja to dara priekšnieks, tad reakcija ir pavisam cita. Tiesa, nav ētiski list svešās kabatās, un tomēr... Ka Slavutičā bija radioaktīvā piesārņojuma zonā, ir neapstrīdams fakts. Un tā negatīvās sekas jau redzamas: vienu vairs nav starp mums, otriem dzimst bērni invalīdi, gandrīz visiem, kas tur strādāja, — paaugstināts radiācijas fons organismā. Kā tas ietekmēs veselību tālāk, atliek tikai minēt un vēl lūgt Dievu, lai viss labi beigtos.

Protams, mūsu dzīvē pēdējos gados notikušas lielas pārmaiņas. Lūk, arī mūsu valdība vairs neatbild par to, ko kādreiz solīja bijusi Savienība. Tikai — kāpēc jācieš konkrētiem cilvēkiem? Vai viņiem jāizjūt uz sevis kādreizēju varas vīru patvaļa? Vai viņi, kaut vai tas pats Gunārs, vainīgi, ja tēvs jau sen dzīvo atsevišķi (to nevarēja nezināt specializētajā PMK)?

Parāds nav brālis. Šo aksiomu neesam izdomājuši mēs. Tad — kas nomaksās veltējus? Labi, nerunāsim par materiālajiem — tos dažreiz norakstām. Grūtāk ar tikumiskajiem. Šādi parādi pastāv gadiem ilgi, un tos pat laika ritējums nav spējīgs izdzēst.

Iraida Koroļova

TELEVĪZIJA

CETURTDIENA, 14.NOVEMBRIS

LATVIJAS TV
17.00 Diena pasaulē.
18.00 Šodien.
18.10 Dok.filmu programma.
18.55 Ugunssardze.
19.15 Pēc zvana.
19.45 Ziņas (krievu val.).
20.00 Multikoncerts „Multiplikācija Im.Kalnīpa mūzikā”.
20.15 Deputāta komentārs.
20.30 Panorāma.
21.05 Dzīvīte, dzīvīte...
21.25 Zaļais ceļš.
21.55 Dzīvīte, dzīvīte...
23.15 Skice portretam. Filozofe un pedagoge V.Virtmane.
23.30 Nakts ziņas.
PSRS CT I
13.45 Bridžs. Telebirža.
14.15 Telemikss.
15.00 TZD.
15.15 Dzīves rudens.
15.30 Mākslas filma „Filips Traums”. 1.sērija.
16.35 Kāzas Kubajā.
17.10 Aizrautīgu cilvēku pasaule.
17.25 Mult.filma.
17.45 Iekšlietu ministrija ziņo...
18.00 Atklāta saruna.
18.30 TZD.
18.45 ... Līdz sešpadsmit un vecākiem.
19.30 Informatīvi publicistiskā filma „Kopā - uz nākotni”.
20.00 Francijas mākslas filma „Tartevens ir pazudis”.
21.00 Informatīvā programma.
21.40 Kinoserpantīns.
23.10 TZD.
23.25 Kalpojot mūžam...
0.25 I.Tajkova piemiņai.
1.10 Mākslas filma „Vecākā brāja kāzas”.

KRIEVIJAS TV KANĀLS

PSRS CT II
13.10 Mākslas filma „Riska stratēģija”. 2.sērija.
14.25 Dok.filma „Misija „Zelta gadsimts””. 2.filma.
14.55 A.Skarlati. Sonātes.
15.15 Ritmiskā vingrošana.
17.00 Iesildīšanās erudītiem.
17.30 Veselība.
18.00 Kontakts - forums.
18.30 Zemniecības jautājums.
19.00 Krievijas parlamenta vēstnesis.
LATVIJAS TV II
19.15 Dok.filma „Pārliecība”.
19.45 Dziesmu cikls „Sudrabota gaisma”.

20.00 Vēstis.
20.20 Labu nakti, mazuļi!
20.35 Piektais ritenis.
22.25 KPFSR AP sesijā.
23.00 Vēstis.
23.20 A.Mironova aktierdziesmu festivālā.

PIEKTDIENA, 15.NOVEMBRIS

LATVIJAS TV
8.55 Ugunssardze.
9.15 Pēc zvana.
9.45 Skice portretam.
10.00 LTF IV kongresa atklāšana.
17.00 Diena pasaulē.
18.00 Šodien.
18.10 G.Buhts. „Presgues mobiles”. Atskaņo Latvijas Nacionālais simfoniskais orķestris.
18.30 LTF IV kongresā.
18.55 Globuss.
19.20 Valdības viedoklis.
19.45 Ziņas (krievu val.).
20.00 Miedzīpš nāk...
20.15 Kinožurnāls „Latvijas hronika”.
20.30 Panorāmam...
21.05 Skatuve.
22.00 Z.Ofenbahs. „Madam Favarth”. Rīgas Operetes teātra izrāde.
0.10 Nakts ziņas.
PSRS CT I
6.30 Rīts.
9.05 ... Līdz sešpadsmit un vecākiem.
9.50 Mult.filma.
10.10 Īsfilma „Ģimene”.
10.35 Spēlē Maskavas trio.
11.00 Kalpojot mūžam...
12.00 TZD.
12.10 Austrumu leģendu virkne.
12.45 Dok.filma „Durtības, atverties!”
13.55 Bloknots.
14.00 Partneris.
14.30 Biržas ziņas.
15.00 TZD.
15.15 Mākslas filma „Filips Traums”. 2.sērija.

16.20 Kamerorķestra „Maskavas virtuozu” koncerts.
16.50 Mākslas filma „Tikšanās Medeo”.
18.00 Ukraina gatavojas prezidenta vēlēšanām.
18.30 TZD.
18.45 Dzejas minūtes.
18.50 Cilvēks un likums.
19.35 Īsfilma „Ģimene”.
20.00 Brīnumu lauks.
21.00 Informatīvā programma.
21.40 „Skatiens” un citas programmas piedāvā...
1.25 Mult.filmu programma.
1.50 Dejas, dejas, dejas.
KRIEVIJAS TV KANĀLS
PSRS CT II
7.00 Lietišķa cilvēka rīta stunda.
8.00 Rīta vingrošana.
8.15 Angļu valoda.
9.15 Iesildīšanās erudītiem.
9.45 Dok.filma „Kas plauj naktī...”.
10.15 Mult.filma.
10.20 Ādama Smita naudas pasaule.
11.00 Kriminālkanāls „Pilnīgi slepeni”.
11.55 Mūzikas kolekcija.
12.15 K-2 piedāvā.
13.00 Mākslas filma „Riska stratēģija”. 3.sērija.
14.10 Dok.filma „Misija „Zelta gadsimts””. 3.filma.
14.35 K.Goci. „Mīlestība uz trim apelsīniem”.
17.00 Mult.filma.
17.10 Dok.filma „Goda diriģents”.
17.40 Koncerts.
17.50 Ādama Smita naudas pasaule.
18.30 Zemniecības jautājums.
19.00 Personiskais viedoklis.
LATVIJAS TV II
19.10 Māksla un Bibeles.
19.45 Dok.filma „Voldemārs un Leontīne”.

SESTDIENA, 16.NOVEMBRIS

20.00 Vēstis.
20.20 Labu nakti, mazuļi!
20.35 Dok.filma „Otrā krievu revolūcija”. 2.sērija.
21.30 Mūzikas kolekcija.
21.40 KPFSR AP sesijā.
22.10 Pēterburgas teātris „Četvjortaja stena”.
LATVIJAS TV
8.45 Kristīgā pasaule.
9.00 Rīta stunda.
10.00 Bērniem.
10.15 Veselības programma.
10.25 „Un atkal Pifs”. Leļļu teātra izrāde.
11.20 Pieturiet!
12.05 Aleksandrs Daškovs un operas basi.
12.40 Mākslas filma „Durvis, kas tev atvērtas”. 1.sērija.
13.50 Ekrāna jaunumi.
14.10 LTF IV kongresā.
14.30 Dok.filma „Vecāks par 10 minūtēm”.
14.40 Globuss.
15.05 Mācīsimies svešvalodas!
15.45 Polijas TV - Latvijas bērniem.
16.30 Eiropas kaleidoskops.
17.00 Hokejs. Hokeja klubs „Rīga” - Kazanā „Iti”.
19.25 LTF IV kongresā.
19.45 Ziņas (krievu val.).
20.00 Miedzīpš nāk...
20.15 Spēlē pianists V.Horovics.
20.30 Panorāma.
21.05 Savai zemei.
21.50 Katru sestdienu - „Tonis”.
22.05 NAP.
22.50 Ungārijas mākslas filma „Vienkārši Amerika!”.
PSRS CT I
6.30 Mult.filma.
7.00 Ritmiskā vingrošana.
7.30 Lietišķa cilvēka rīta stunda.
8.30 TZD.
8.45 Sadraudzība.
10.00 Rīta izklaidējoša programma.
10.30 Mākslas filma „Norikojums”.
11.55 Mūzikas kiosks.
12.25 Grāmatu pasaule.
13.25 Mult.filma.
13.45 Uzņēmējs.
15.00 TZD.
15.15 Ekoloģijas apskats.
15.30 Mākslas filma „Ruslans un Ludmila”. 1. un 2.sērija.
18.00 „Kremļa kausa” izcīņā tenisā.
19.00 „Brīnišķīgā Maskava”. 4.filma.
19.30 „Bitfe Maija”. 20.sērija.
19.55 Koncerts.
20.00 Polijas mākslas filma „Laime rudenī”.

21.00 Informatīvā programma.
21.40 Valsts Centrālās koncertzāles 20.gadadienai veltītais jubilejas koncerts.
1.10 Mākslas filma „Skandalozais notikums Brikmilā”.
KRIEVIJAS TV KANĀLS
PSRS CT II
8.00 Rīta vingrošana.
8.15 Mūsu jaunības mūzika.
9.00 Mult.filma.
9.15 M.Vails. „Klomadijs”.
Taškentas teātra studijas izrāde.
11.00 Plus vienpadsmit.
13.00 Pedagoģija visiem.
14.00 Mākslas filma „Putnubiedēklis”. 1. un 2.sērija.
16.30 Pēterburgas mohikāpi.
17.00 Trests M.
17.30 Mūzikas kolekcija.
18.00 Personiskais viedoklis.
18.10 Vārds trešās paaudzes bardiem...
18.55 Krievijas parlamenta vēstnesis.
19.10 V.Poznera un F.Donahju programma.
20.00 Vēstis.
20.20 Labu nakti, mazuļi!
20.35 Basketbols. Bulgārija - PSRS.
21.15 SKV.
21.30 Estrādes programma.
22.10 Ieltdz Z.Gerds...
23.00 Vēstis.
23.20 Programma „A”.

SVĒTDIENA, 17.NOVEMBRIS

LATVIJAS TV
8.55 Skan Valmieras ērģeles.
9.30 Programma nedzirdīgajiem.
9.50 Temīdas svaros.
10.30 Cilvēks zveru pasaulē.
11.00 LTF IV kongresā.
13.00 Mākslas filma „Durvis, kas tev atvērtas”. 2.sērija.
14.05 Barometrs.
14.35 LTF IV kongresā.
16.00 V.Šekspīrs uz mūsu teātru skatuve.
17.15 Katorgas zemē - Kolimā.
17.45 Latvijas Nacionālā opera iesākusi jauno sezonu.
18.30 Gleznotājs J.Grosvalds.
19.00 Skabarga.
19.45 Ziņas (krievu val.).
20.00 Miedzīpš nāk...
20.15 Dok.filma „Zirgi”.
20.30 Panorāma.
21.05 No aktiera nāk joki.
21.55 Pie vecā ratīpa.
22.55 Mocarta mūzikas gads.
PSRS CT I
8.00 Sports visiem.
8.30 TZD.
8.45 Sportloto izloze.
9.00 Atzišanās mīlestībā.
9.15 Rīta agrumā.
10.00 Tēvzemes sardze.
10.30 Rīta zvaigzne.
11.30 Ceļotāju klubs.
12.30 Lauku dzīve.
13.30 Maratons - 15.
14.30 Zem „Pi” zīmes.
16.15 Zeme - mūsu kopējās mājas.
16.20 Hokejs. Maskavas „Dinamo” - „Spartaks”.
17.35 Pasaules tautu pasakas.
17.40 Starptautiskā panorāma.
18.10 V.Disnejs piedāvā...
19.00 Svētdienas kinozāle.
Dok.filma. ASV mākslas filma „Par jaunu, lai mirtu”.
21.00 Informatīvā programma.
21.40 Nepatīk - neklausies!
22.25 TV sporta vakars.
23.55 TZD.
0.15 Kādas benefices vēsture.
KRIEVIJAS TV KANĀLS
PSRS CT II
8.00 Rīta vingrošana bērniem.
8.15 Aizlūgums par Krieviju.
9.00 Dzeza mūzikas koncerts.
9.30 Vēsturnieks V.Kļučevskis.
10.35 Programma bērniem.
11.35 Nezināmā Krievija.
11.55 Dok.filma „Melnie ikri”.
12.25 Mult.filma.
12.35 Dok.filma.
14.15 Koncerts.
14.40 Svētais un mūžīgais.
15.00 Paralēles.
15.30 SKV.
15.45 Skaut, esi gatavs!
16.10 Jaunais Pigmalions.
17.00 Konsiljijs.
18.00 „Aci pret aci liecinieku klātbūtnē”. D.Majikovs.
18.50 „Jūds Iskariots”. TV izrāde.
20.00 Vēstis.
20.20 Labu nakti, mazuļi!
20.35 Dok.filma „Otrā krievu revolūcija”. 2.sērija.
21.30 Sanktpēterburgas balets.
22.30 Sporta programma.
23.00 Vēstis.
23.20 K-2 piedāvā...

LAIKS NOPIETNS UN ATBILDĪGS

Sākums 1.lpp.

Bet šī gada septembra vidū, kad jau vēsturei piederēja augusta trausmainās nakts un dienas, un mēs gatavojāmies no jauna ieiet pasaules tautu saimē, Latvijas Republikas Augstākās Padomes vadība saņēma ANO ģenerālsekretāra Havjera Peresa de Kueljara speciāltelegrammu.

Lūk, tās saīsināts izklāsts:

„Man ir tas gods informēt jūs, ka šodien, 12.septembrī, Drošības Padome bez balsotāšanas pieņēma rezolūciju Nr.710 (1991), kas rekomendē Ģenerālajai Asamblejai uzņemt Latviju Apvienoto Nāciju Organizācijā.

Sajā sakarā es gribu personīgi apsveikt jūsu valdību un noraidīt jums paziņojumu, cik ļoti mēs esam priecīgi vērsties pie Ģenerālās Asamblejas, lai Igaunijas Republika, Latvijas Republika un Lietuvas Republika tiktu uzņemtas Apvienoto Nāciju sastāvā. Tas ir ļoti nopietns lēmums, kam ir milzīga simboliska un vēsturiska nozīme. Ir griezušies vēstures riteņi. Brīvības vēji ir nopūtīši vecās struktūras. Mēs ieejam pasaulē, kur varbūt ir mazāk kārtības, bet toties ir vairāk cerību.

Igaunijas, Latvijas un Lietuvas neatkarība tika sasniegta miermīlīgā ceļā, ar dialoga palīdzību, ar visu pušu interešu ievērošanu un saskapņā ar triju tautu vēlmēm.

Mēs varam tikai apsveikt šos sasniegumus, kas acīm redzami parāda progresu, kas ir ticis sasniegts, respektējot Apvienoto Nāciju nolikumu.

Igaunijas, Latvijas un Lietuvas pārstāvjiem es gribētu teikt „Laipni lūdzam!“. Padome vienprātīgi nolēma, ka jūsu valstis atbilst noteikumiem, kas ir atspoguļoti likumā Nr.60 par jaunu locekļu uzņemšanu, tas ir, ka viņiem ir jābūt „spējīgiem izpildīt nolikuma saistības“.

Es esmu pārliecināts, ka jaunie Apvienoto Nāciju locekļi — Igaunija, Latvija un Lietuva dos konstruktīvu ieguldījumu centieniem veicināt un atbalstīt nolikuma mērķus un principus.

Sobrīd Ģenerālajai Asamblejai ir jāratificē padomes lēmums, lai jūs varētu pilntiesīgi atgūt savu vietu nāciju kopienā.

Visaugstākā cieņa,
Havjers Peress de Kueljars,
ģenerālsekretārs.

Pēc dažām dienām tā arī notika: 1991.gada 17.septembrī trīs Baltijas valstis — Latviju, Lietuvu un Igauniju uzņēma Apvienoto Nāciju Organizācijā. Izstājās grūtos un pazemojošos otrā pasaules kara un pēckara ceļus, tās beidzot atgriezās — savās mājās.

Ir noslēdzies kāds vēstures loks, un pirms septiņdesmit trīs gadiem rakstīti vārdi, kā arī gluži neseni izteikti vēlējums, mūs šobrīd atkal izvada ceļā.

Senos laikrakstos un mūsdienu dokumentos ielūkojās vēsturnieks
Elmārs Pelkaus un žurnālists Vitolds Bekers

Cienījamie paju biedri!

LĪVĀNU PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBAS VALDE LŪDZ JŪS
PIEDALĪTIES ATSKAITES KAMPAŅĀ. DIENAS KĀRTĪBĀ:

1.Patērētāju biedrības Statūtu apspriešana.

2.Patērētāju biedrības darbība tirgus ekonomikas apstākļos.

Līvānos sapulces notiks:

Līvānu stikla fabrikā — 15.novembrī plkst.12.00,

Līvānu būvmateriālu un konstrukciju rūpnīcā — 19.novembrī plkst.12.00, republikāniskajā māju būves trestā — 21.novembrī plkst.12.00,

Līvānu PMK — 25.novembrī plkst.12.00,

Preiļu 21.PMK — 28.novembrī plkst.12.00,

Līvānu bioķīmiskajā rūpnīcā — 28.novembrī plkst.10.00.

Lauku pagastos sapulces notiks ciema padomju telpās:

Rudzētos — 13.decembrī plkst.11.00,

Turkos — 11.decembrī plkst.11.00,

Jersikā — 15.novembrī plkst.11.00,

Upmalā — 9.decembrī plkst.11.00,

Rauniešos — 29.novembrī plkst.11.00,

Rožkalnos — 6.decembrī plkst.11.00,

Rožupē — 3.decembrī plkst.11.00,

Upeniekos — 5.decembrī plkst.11.00.

Paju biedru reģistrācija notiks stundu pirms sapulču sākuma.

Lūgums līdzī nēmt paju biedru grāmatīņas.

Paju biedri! Nemiet aktīvu līdzdalību atskaites kampaņā!

Līvānu patērētāju biedrības valde

Valmieras Drāmas teātris viesojas

Līvānu kultūras namā
1.decembrī plkst.18.00
ar Mārtiņa Zivertā komēdiju
„KĪNAS VĀZE“.

Bijēšu iepriekšpārdošana kultūras namā.

17.NOVEMBRĪ PLKST.17.00 RAJONA
KULTŪRAS NAMĀ NOTIKS LATVIJAS
REPUBLIKAS PROKLAMĒŠANAS GADADIENAI
VELTĪTS FILHARMONIJAS DEJU ANSAMBLA
„DAILE“ KONCERTS.
IEEJAS BILETES CENA — 3 RUBLI.
PĒC KONCERTA BALLE.

GALVENAIS REDAKTORS PĒTERIS PIZELIS

Laikraksts iznāk kopš 1958.gada 29.marta, otrdienās un ceturtdienās
Dibinātājs un izdevējs — apgāds „Avīze“, Rīga, K.Barona ielā 2.
Reģistrācijas apliecība Nr.0091.

Redakcijas adrese: 228250, Preiļos, Aglonas ielā 1. Tālrunis 22305.
Datortipogrāfija. Iespējamā ražošanas apvienības „LITTA“ Daugavpils
tipogrāfijā, Valkas ielā 1. Ofsetiespiedums. 1.novācītā iespiedniecība.
Mēliens latviešu izdevumam 9207, krievu — 3294.

Pasūtījuma indekss 68169.

Kriminālvestis

Laikā no 4. līdz 10.novembrim rajona reģistrēti 32 kriminālpārkāpumi un 25 sīkākā nodarījumi (skandāli, draudi u.c.).

Joprojām ciešam no zagļiem.

* Preiļos uzlauzta 3 garāžas. Nozagts benzīns, dažādi instrumenti, rezerves detaļas un pilsoņu personīgās mantas. Līvānos no 1 garāžas nozagts motocikls ar blakusvāģi.

* Preiļos pazuduši 3 velosipēdi. Tie bija atstāti kāda nama kāpnu telpā, pie universālveikala un pie veikala „Kooperators“.

* Līvānos no mājas pagalma aizdzīts mopēds.

* Zagļi pabijuši 4 pagrabos. Līvānos no pagraba paņemts mopēds, Rožupē — pārtikas produkti, Rudzētos — no viena pagraba pārtika, no otra — ne vien kalorijas, bet arī velosipēds un galdniecības instrumenti.

* Zagļi bijuši arī 2 noliktavās. Līvānu patērētāju biedrības noliktavā nozagtas 30 pudeles alkoholiskos dzērienus, bet saimniecības „Jersika“ noliktavā — 8 gāzes baloni.

* Cietis arī saimniecības „Jersika“ kantons — tam sadauzīts stikls un nozagts velosipēds.

* Apzagtas 2 kopsaimniecību darbnīcas. „Rudzētos“ nozagts plaujmašīnas disks. „Sīļukalnā“ nakti no 8. uz 9.novembrī notikusi ista laušanās. Divi nepazīstami un maskoti ieburcēji nodarījuši miesas bojājumus darbnīcu sargam (viņš pašlaik atrodas slimnīcā) un aizdzinuši traktoru. Sakarā ar to rajona iekšlietu daļa paziņo, ka pēc kopsaimniecību vadītāju ieskaļtiem sargiem darba pienākumu veikšanai tiks atļauts izmantot medību ieročus.

* Saimniecībā „Sīļukalns“ uzlauzta arī degvielas uzpildes punkts.

* Saimniecībā „Rudzāti“ Vilcānu fermā viens jau atpazis un divi nepazīstami pilsoņi nozagusi 5 maisus (300—350 kg) miltu.

* Divreiz apzagta dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienība — vienā objektā nozagti 2 durvju bloki, otrā — 10 logu bloki.

* „Apmeklēti“ 2 dzīvokļi — Rušonas ciemā un saimniecībā „Zelta vārpa“, kur nozagtas zeltlietas un apģērbs.

* Rožkalnu pagasta iedzīvotājiem nozagta kartupeļu rokamā mašīna.

* Riebiņu pagastā kādās mājās nozagta bišu saime.

* „Visenerģiskāk“ rikoļies kāds Preiļu iedzīvotājs. Viņš no laukiem iebraukušai sievietei atņēmis somu ar produktiem.

Zagšana pie mums, kā redzams, lielā cieņā. Taču pagājušnedēļ rajonā bija arī citi nepatīkami atgadījumi.

* Atrasti 2 liķi. 9.novembrī saimniecībā „Ausma“ līdzās traktoram atrasts 1973.gadā dzimušā Jāņa Anspoka liķis. 10.novembrī Preiļu parkā — 1974.gadā dzimušā Oļega Mironova liķis. Lietas nodotas prokuratūrai. Taču iepriekšējā apskate liecinot, ka nevienā gadījumā nāve neesot bijusi vardarbīga.

* Uz trases Rīga — Daugavpils sadūries autobuss LAZ un automašīna „Taurija“. Viegļās automašīnas šoferis miris, viņa personība nav noskaidrota.

* Rušonas pagasta valdes ēkai nezināmas personas divreiz noņēmušas valsts karogu.

* Kādam pilsonim Dravniekos ir degusi pirts.

* Vārkavas pagasta Pilišķu fermā kāds nokāvis un atstājis puscūci.

* Reģistrēti 18 sīkākā huligānisma un „iereibušu“ pilsoņu aizturēšanas gadījumi. (Statistikai: Preiļos — 7, Līvānos — 8, Aglonā — 3).

* Autoinspekcijas dienests nedēļas laikā reģistrējis 165 ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumus: auto vadīšanu reibumā — 8, ātruma pārsniegšanu — 48, avārijas — 3, pasažieru neatļautu pārvadāšanu — 15, ceļazīmju neievērošanu — 38, braukšanu bez tiesībām — 10, citus pārkāpumus — 43.

S.J.

PREIĻU MILICIJAS IECIRKNIS
LŪDZ ATSAUKTIES ŠĀDU
MANTU IPASĻIEKUS:

Mācību mēraparāts AVO Nr.72107, 1981.gada ražojums.Mēr-
aparāts C 4352 futlāri (pelēkas krā-
sas).Sildītājspirāle B—4.Brūns port-
felis.Trīs eļļas krāsas bundžas MA—
15, NC—264, NC—25.Melleņu ievā-
rijums.44.izmēra vējjaka no ādas aiz-
vietotāja.Rumānijā ražots gaišzils sie-
viešu lietussmetēlis.44.izmēra kokvil-
nas vējjaka.Bulgārijā ražots zils lie-
tussmetēlis.Zili balts krekliņš.
Zvanīt 22550.

Kapteinis — par sevi un spēlētājiem

Edgars Rubins ir „Cerības“ futbolkomandas kapteinis. Strādā par galdnieku starpsaimniecību celtniecības organizācijā. Divdesmit astoņus gadus vecs. Futbolu spēlē kopš 4.klases.

— Edgar, jūsu lielākā un laikam vienīgā aizraušanās ir futbols. Vai šīs sezonas nogalē esat gandarīts par savu un komandas spēli?

— Protams, nē. Mums šogad neveicās, jo tik zemu „nokrituši“ vēl nebijām. Grūti pateikt, kāpēc tā sanāca. Pērn taču mēs spēlējām „A“ klasē. Satvās tas pats, bet neveicās, daudz zaudējumu piedzīvojām pirmā riņķa spēlēs. Piektā vai sestā vieta, uz kuru šosezon var cerēt komanda, neatbilst mūsu spējam.

— Kāpēc tad komanda spēlēja sliktāk nekā citiem gadiem?

— Komandai nav stabila vārtsarga. Bet vārtsargs ir puse no komandas. Mēs neesam profesionāļi, bet parasti puīši, katram ir savas problēmas — darbs, ģimene, bērni. Jaunu spēlētāju komandā ienāk maz. Preiļos zēni spēlē futbolu, ir labi treneri. Bet pēc armijas interese par sportu, arī par futbolu, zūd. Šosezon mūsu „vecīšu“ komandā iekļāvās tikai divi jauni puīši — Turčinskis un Kirilovs.

— Varbūt „vecie“ nemaz negrib atdot savu vietu komandā?

— Nē. Mēs laizām jaunus uz laukuma. Beidzot vismaz esam nonākuši līdz tam, ka tagad ir rezerves spēlētāji, jo agrāk gadījās pat tā, ka spēlējām ar nepilnu komandu, ja kāds no pamatsastāva uz spēli neieradās.

— Ja runājam par spēles līmeni... Varbūt „Cerības“ jeb agrākā „Vārpa“ komanda patiešām savu iespēju līmeni sasniegusi un tas nemainās jau gadiem ilgi? Varbūt vienīgi veiksmīgāka vai neveiksmīgāka izloze, laimīga vai nelaimīga sakrītība un fīri sportiska laime ienes savas korekcijas? Kur izeja? Varbūt drošāk jāmaina spēlētāji, varbūt treneris, varbūt — kapteinis?

— Par līmeni jums tasinība. Bet mūsu komandas „vecie“ vīri, piemēram — Nesterovičs vai Kupēlis un pārējie, noteikti ir klasi pārāki par jaunajiem spēlētājiem. Nomainīt var tad, ja ir labāks spēlētājs. Bet treneris J.Boļšakovs, kuram futbols ir sirdslieta, fanātiski ir vilcīs ne tikai šo komandu, bet arī šo sporta veidu kā tādu. Un tikai pateicoties viņam, mums nav ne transporta, ne citu problēmu.

Uzskatu, ka līdztekus šai komandai vajadzētu izveidot jauniešu komandu, kā tas ir, piemēram, Jēkabpilī. Vispār jau esam runājuši par otras komandas veidošanu. Bet kaut ko pārmest spēlētājiem gan nevajadzētu. Sanāksim kopā 1.decembrī, lai runātu par nākamo sezonu.

— Kādu uzdevumu komandai uzvirzīs kapteinis?

— Nākamgad jāspēlē republikas lauku sporta spēļu sacensībās. Jācinās par medaļām, bet, lai tiktu līdz cīņai par medaļām, vispirms jāiekļūst finālā.

— Arī futbolā sportists aktīvi darbojas tik ilgi, cik ļauj fiziskie spēki, ilgi spēlētāju komandā tur treneris. Jūs pat futbolu spēlēsiet ilgi?

— Cik varēšu, jo šo fanātismu esmu pārņēmis no sava trenera. Ja kļūšu gados vecāks, domāšu par aiziešanu no futbola.

— Kura rajona vai pilsētas komanda jums patīk vislabāk?

— Man patīk Smiltēnes sportisti. Viņus var apskaut par centību un saliedētību. Tur katrs cīnās par katru bumbu, katru piespēli. Nav noslēpums, ka mums gadās citādāk: slikti piespēļu, nu un tad?

— Komandai šosezon ļoti pietrūka līdzjutēju. Vai arī tas ietekmēja spēļu gaitu?

— Noteikti. Bet trīs, četri uzlicīgi vīri, kuri uz spēlēm brauca mums līdz, atbalstīja. Viegļāk ir spēlēt savā laukumā. Nav taču nekāds noslēpums, ka tad katrs spēlētājs grib parādīt savas labākās spējas.

— Kāda ir komandas kapteiņa vislielākā vēlēšanās?

— Lai kāds no puīšiem spēlētu izlasē. Šāds novēlējums jaunajiem.

— Preiļu meitene Aļeksejeva jau ir sieviešu futbolkomandas RAF spēlētāja. Starp citu, vai jums patīk, ka futbola spēlē arī meitenes?

— Ja rajonā būtu sieviešu vai meiteņu komandu spēles, es noteikti būtu līdzjutēju pulkā. Taču... es nekad negribētu, lai futbola spēlē, piemēram, manā sieva vai meita. Uzskatu, ka sievietēm ir daudz sporta veidu, kas viņām piemērotāki, piemēram, vingrošana. Futbols manā uztverē ir tikai vīru spēle.

— Un pēdējais jautājums. Kas jums sagādā lielāku gandarījumu — galdnieka profesija vai aizraušanās ar sportu?

— Futbols tikpat, cik darbs.

— Paldies par sarunu un veiksmīgu nākamo sezonu! Ceru, ka to preliešiem novēl visi šī sporta veida cienītāji un komandas līdzjutēji.

Aina Iljā

14. — 16.novembrī no
plkst.14.00 līdz 18.00
rajona kultūras namā

APSKATĀMA RAJONA
MĀKSLINIEKU GLEZNU
KOMERCIZSTĀDE.

17.novembrī plkst.15.00 —
GLEZNU IZSOLE.

Darbam Preiļos
steidzami vajadzīgi kurinātāji
(alga 300 rbļ).
Izziņas personīgi autoostas
garāžās.

Ar Dieviņu, tēvs, māmiņa,
Labvakar, zemes māte,
Labvakar, zemes māte,
Glabā manu augumiņu.
Esam kopā ar Jāņa ANSPOKA
tuviniekiem lielajās bēdās.
Bijušie klasesbiedri un
audzinātāja

Neprasot, vai mēs ļaujām,
Vecākus ņem zeme,
Bet atmiņu pavediens
Savijas nesaraujams,
Mūžu pie mūža sien.

Z.Purvs
Skumju brīdī esam kopā ar Ga-
liņu Cvetkovu, no TĒVA uz mūžu
atvadoties.

Raiņa kolhoza valde,
arodkomiteja

Lasītāju ievēribai

Laikraksta „Novadnieks“
nākamais numurs iznāks
ceturtdien, 21.novembrī.

Maina

trīsistabu dzīvokli Līvānos pret
vienistabas un divistabu dzīvok-
ļiem. Visi ar ērtībām. Zvanīt 41427

Kais', māsiņa, istabiņu
Baltajām puķītēm,
Vairs neiešu sētiņā
Tavas durvis virināt.

Dalām bēdu smagumu ar Ligitu
Anspoku, no BRĀĻA uz mūžu at-
vadoties.

3.klases skolēni, vecāki un
audzinātāja

Kam tu sedzi, velēniņa,
Mīļa bērna augumiņu,
Tēvu, māti sāpināji
Līdz mūžiņa vakaram.

Sāpju brīdī esam kopā ar An-
spoku ģimeni, DELU pārāgri smil-
tājā izvadot.

Kopsaimniecības „Ausma“
mehanicatori

Tēt, balss tava aprāvusies,
Melnās sāpes atkāpušās,
Dusi mierā...

Esam kopā ar Annu Žagatu
lielajās bēdās.

Klasesbiedri, audzinātāja, vecāki